

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er fru Margrethe Vestager.

Kl. 13:52

(Ordfører)

Margrethe Vestager (RV):

»I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme ...« Jeg tror, det for de allerallerfleste af os er en kendt og elsket fædrelandssang. Men for en lille dreng, der fyldte 8 år i mandags, gælder hele linjen »I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme« ikke, for det har han ikke. Han har hjemme i et asylcenter, der er han født, og der bliver han. Alternativet eksisterer ikke, for hans irakiske forældre kan ikke rejse hjem, hvor det så end måtte være.

Senest har FN gjort det klart, at hjemvendte irakere er i overhængende risiko for tvangsislamisering og for undertrykkelse gennem systematisk brug af bl.a. voldtægt.

Der bliver givet mange løfter om bedre velfærd for de fleste, men der er en lille gruppe mennesker i vores asylcentre, hvis velfærd vi kan ændre, hvis statsministeren vil vedkende sig det ansvar, som Danmark har for deres sikkerhed.

I Danmark betragter vi friheden som en selvfølge, folkestyret som noget selvklart og respekten for liv, frihed og ejendom som selvindlysende, hvis jeg må citere statsministeren. Det forpligter.

38 gange har Røde Kors allerede indtil nu i 2007 måttet underrette en kommune om, at et barn i deres varetægt er alvorligt truet og har brug for en indsats.

De mennesker, som sidder uden håb i vores asylcentre, har brug for, at vi hæver den sociale standard. Det er opholdstiden i centrene, der gør dem syge.

Vi bør hæve standarden, så ingen udlænding opholder sig i et dansk asylcenter mod sin vilje ud over en afgrænset kort modtageperiode, medmindre ganske særlige omstændigheder taler for det. Det er danske værdier, når de bliver omsat til virkelighed. Og det glæder vi os til at samarbejde om.

Regeringen kalder deres velfærdslofter for kvalitetsstandarder, Socialdemokraterne deres for velfærdsrettigheder.

Der er et mindretal af borgere herhjemme, for hvem det ikke er enestue eller madordning i

skolen, der er det mest presserende, selv om det naturligvis ellers kan være meget godt.

Velfærd for de få kræver, at vi tager ansvar. Det er de børn, hvis forældrene nok elsker dem, men som ikke kan løse deres egne problemer med alkohol, med stoffer, som er indsatte i fængslerne. Det er de unge, især piger, som forsøger selvmord. Det er de unge, som lever i risiko for tvangsægteskab. Det er de unge, som ikke kan overskue at tage en ungdomsuddannelse. Det er de unge, og rigtig mange af dem er under 30 år, der med en psykisk diagnose bliver tilkendt førtidspension og glemt. Det er de unge, som nok allerede er noget forhærdede, men som ikke har fortjent at sidde i varetægt sammen med voksne kriminelle. Det er de kvinder, som er ramt af vold, og deres børn, som jo også er ofre for volden.

De har brug for, at vi hæver den sociale standard.

De sårbare børn har brug for sociale normeringer. Det betyder, at der er flere engagerede voksne, ikke kun til den enkelte, men til det fællesskab, f.eks. i børnehaven, som de skal opleve at være en del af.

De unge, som har forsøgt selvmord, har brug for behandling, ikke for at blive sendt hjem eller sendt på førtidspension.

De unge, som lever i risiko for et tvangsægteskab, skal have adgang til mæglere, og det skal selvfølgelig være klart kriminelt også at udøve den form for tvang. De skal også kunne tilbydes beskyttelse.

De unge, som ikke kan overskue en ungdomsuddannelse, har brug for at blive taget i hånden og for at blive fulgt i et forløb, der er tilrettelagt for dem, og som giver adgang til arbejdsmarkedet.

De unge, der i dag får førtidspension, skal have ret til tilbud om social genopbygning og om at komme ind på arbejdsmarkedet.

De unge, som skal anbringes, skal selvfølgelig anbringes, men det skal gøres der, hvor man tager sig af unge, ikke der, hvor man varetægtsfængsler voksne.

De kvinder, der er ofre for vold, skal tilbydes en ambulant behandlingsindsats for både dem selv og deres børn og selvfølgelig beskyttelse.

Hvis man ser på de udenlandske kvinder, som også er ofre for vold, må de have en reel mulighed for at blive i Danmark. Vi må kunne tillade os at antage, at vold i et ægteskab altid bidrager til ægteskabets ophør. Sådan er det faktisk ikke i dag.

Kl. 13:53